

לייהודים היהת אורה

תחרות עבודה זרה מול "דת יהודית"

זהו הנסיך העיקרי המועד לדור האחרון לפני בית הגואל: **הו' יהודים!** הישמרו לכם מעבודה זרה, אל תפנו אל אלהים אחרים! אל תעבדם, ואל תפרו את בריתני ובשרך זאת אביכם אל "הארץ" אשר נשבעת**.¹**

מידת ההשגה כבפי השתקנות והעמל

כל הוא בעבודת ה', שכפי רוב ההשתתקנות והעמילות, תגדל ההשגה הבאה ממנה. כמו שכתב המשליח ישרים (פרק א' ד'), "וכפי הישער אשר כבש את יצרו ותאוותיו, ונתרחק מן המריהקים אותו מהותבו, וNSTDAL לדבק בו, כן ישגיהו וימחה בו".

העניין האמור אינו יוצא מן הכלל הזה. אם ירצה האדם להבין ולהרגיש כראוי את השמה העצומה של מי הפורם, את ה"אורה ושםחה ושון וקר", עליו לשים אל לבו את עבדותם של ישראל בימים ההם, שבו בתשובה בכלב שלם ורוח נשברה, עד שנחיה "יהודים", נוצרי "דת יהודית", מrophic מכל דבר הקשור לעובודה זרה ולאורחות הגויים. ועי' עובודה זו דיוקא, שברו איבי היהודים לשולט בהם והפוך הוא אשר ישלו היהודים מהה בשנאיהם, צכו ל"קימו וקבעו היהודים עליהם ועל זרים ועל כל הנלויים עליהם", ל"יום משותה ושםחה", يوم של אהבת השיתות וקבלת התורה. ועוד כתיב: "הנימים האלה נזקרים בכל דור ודור, מושפה מהשפה, מדינה ומדינה, עיר ועיר, ומי הפורים נאלה, לא עברו מותן היהודים, זוכם, לא ?סוך מזעם".

אותו כלל נכון לא רק "בימים ההם", אלא גם "בזמן זהה". כפי השימוש שיתרחק האדם מן הגויים הטמאים ויבטל מהם, יתדבק בכל פניו בדת יהודית, כך יזכה לאושר של פנימיות נשמת ישראל, לאור הקדושה, ולטוב הרוחני שאיפשר לנו לשלער. [ואצל שלומי אמוני ישראל כבר אפשר לטעום ולהרגיש קצת ענן] כן ישגיהו וימחה בו" בימינו אלה, כאשרה של הגואלה כבר מבצען וועלה].

שמחת פורים

אמנם האור הזה, והשמהזה, לא יכנו בלתי אל האיש אשר באמת בשם "יהודי" יcone, כמו שאמרו הכתוב "שםחה ושון ליהודים", ליהודים דיוקא. "יהודי" הוא הkopfer בעבודה זרה (כדייאת בגמילה ג', א), המתרחק מהבליהם של הגויים, והמתדבק בכל נימי נפשו בספר נחלתו, תורתנו הקדושה "דת יהודית". לאיש הזה, ורק אליו, כוננה שמהזה זו, ואין שם שמהגדולה ומפוארת הימנה.

אלך/ ק"י/עלאן

ראש מכון, מכון תפארת

שורש שנותו של המן — שנת הדת

"ונגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהוני" (אסטר ג'. ד).

הכתוב מגלת לנו, שנותה המכון למורדי לי היהת עצם החוצה" שמורדי לא השתווה לו. אלא שנהה מיוחדת עליו בלבד, בגלל זה שמורדי היה "יהודי".

ובבאיור הדברים כתוב הגר"א בפירושו ז"ל, "כי הגיד להם אשר הוא יהוי" ולפיכך היהת שנותה עלירב מאד, כי אין שנהה כשנת הדת", עכ"ל. ככלומר, שנהה פשוטה של בודן וקנאה, אינה יכולהabis לשנת הדת. שנותה המכון למורדי היהת בגלל שהוא יהוי, והוא היה לו דת, יש לו תורה האומرت לו שאסוח להשתוואות לעובודה זרה. ושותה הדת, עליה על הכל,

וכן הוא אומר בהמשך הענן (פסוק ו): "ונצץ בעזינו וגוי כי הגיד לו אֶת עַם מִרְדָּכֵי", וכי אמורנו לו שאינו כורע מחמת שהוא יהוי, עכ"ל.

יתר על כן, אנו מוצאים שכותנותו של המכון בגורוותיו ויתה לעקור את הדת, וכמו שכטב הגר"א עה"פ (פסוק ו) "ויבקש המכון פירוש לעקו הדת". ובכן, מכיוון שככל עירק שנותה של המכון למורדי ולעמו היהת על עסוק דת, אךطبع הדבר, שאת חצי השיטה שלו הפנה אל עבר היוקר והקדושים, אל עבר "דת יהודית".

על מי גזר המכון? כתיב: "ויבקש המכון לחשיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אתחזור עם מרדכי". וממי אלה הנקראים "עם מרדכי"? אמורים חז"ל (מגילה ג, ב): "אמר רבא, בחיליה במורדי בדין, ולבסוף עם מרדכי ומנו רבנן" ולבסוף בכל היהודים.²

"עם מרדכי" מאן נינהו? רבנן הם מהמה אשר ערוו את שנותה של אותו רושע באופן כה נורא. וכל קר למה? כי רבנן מהה "היהודים", יהודי יש לו תורה, יהודי יש לו דת, המונעת אותן מהשתוואות להמן. ואת זה לא היה המכון מסוגל לסבול.

עובדתנו בעקבות דמשיח — להיות "יהודים" הכהרים בעבודה זרה

מי הוא "יהודי" אמתי?

מטו משמה דמהורי"ל דיסקין צ"ל, שאמר על הצורות הרבות שייחיו באחרית הימים, "מי שהוא עהרליךער איד' ניצל". כששאלוהו, "ומי הוא עהרליךער איד?" ענה: "מי שהוא מובדל מהגויים". למדך שכך היא המידה: מי שmobdel מהגויים, הוא הוא ה"יהודי" הדבק בדת האמת, בחיי האמתיים, ובוגים לא יתרחشب.

והנה, קבלה בידינו מהגר"ח מולואזין בשם רבו הגר"א (כפי שמצווא בספר אמונה והשגה להגר"ש מלצין), כי כל סדרה ממשנה תורה מקבל למאה שנה מהאלף הששי, ופסוקי כל סדרה מרמזים על המאה והמקבילה אליו. לפי החשבון הזה עלה, שהשנה הנוכחית מכונת כנד סוף פרשת נצבים ייל. ובכן, הנה נראה מה כתוב בפרשא (דברים לא, י-כ):

ועתה כתבו לך את השירה הזאת ולמלה את בני ישך אל שימה בפייהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בני ישראל: כי אביכאנו אל האדמה אשר נשבעת לאלתמי זבת לבך ולבש ואכל ושבע וךש ופונה אל אלהים אחרים ובעדום ונאנצוני והפך את בריתך: והיה כי תמציאו אותו רעוות וצרות ועננה השירה הזאת לך נפנוי לעד כי לא תשכח מפניך ורעו כי יזכיר את יצרו אשר הוא עשה הים בטרכ אביכאנו אל הארץ אשר נשבעת:

א. ולהמן (פסוק יג) כתוב ב יתר פירוט: "שהמן רצה לעקור הכל, דוח להשמי אלו המצוות שרם כגד הנשמה, להרוג הוא הרוח הרוחני, לאבד אפיקו הגוף והגוף מן העולם" וכי ע"ש. הרישוק מרורת המכון הייתה לבטל אותם מן המצוות.

ב. ובפ' הגר"א כתוב ז'ל, "והכל הנה מפני 'עם מרדכי' היהו יהודים, שבשלילך לא כרע מרדכי", עכ"ל.

ג. והיינו בבחינת "הארץ", הארץ היהודית המיועדת לנו, מלוא הקדשה רום המעללה, לא כרכ' קומן לנו, חלק מישראל נמצא על אדמתם, אבל תואר "הארץ".